

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

4.nodaļa: Skolotājs un māceklis.

266.

Parunāsimies par pieņemtajiem un izredzētajiem mācekļiem un par mācekļību vispār.

Daudzi savā neizpratnē domā, ka pietiek palasīt Mācības grāmatas un izteikt vēlēšanos kļūt par viena vai otra Baltās Brālības Lielā Skolotāja mācekli, lai jau būtu gatavs tādai uzņemšanai. Bet gandrīz neviens no viņiem nepadomā, ko tie savā dzīvē darījuši, pareizāk sakot, savās dzīvēs, lai nopelnītu un būtu šo visdzižāko privilēģiju cienīgi? Patiesi visdzižāko un pirms to saņem, ir jāsaprot, iekš kā tā pastāv (ko tā sevī ietver).

Vairākums savā naivitātē ir pārliecināti, ka Lielie Skolotāji intensīvi meklē sev mācekļus un ir gatavi ar atplestām rokām pieņemt katru puslīdz labu cilvēku, ja vien viņš izteicis tādu vēlēšanos. Nav lielāku maldu! Skolotāji nemeklē skolniekus, jo galvenais noteikums skan, ka tieši skolniekam ir jāmeklē un jāatrod. Bet tajā pašā laikā, Skolotāji patiešām meklē katru iespēju, lai caur dažādiem kanāliem sniegtu palīdzību vispārības labumam. Tādēļ mēs atrodam brīnišķīgas grāmatiņas, kas uzrakstītas bieži automātiskā ceļā caur daudziem tīriem medijiem, kuri dažreiz pēc grāmatiņu uzrakstīšanas nekad vairs neko nedzird par Autoru, kas viņam deva šo vai citu pērli, pat nezina Viņa vārdu, jo bieži Gudrību Skolotāji sniedz arī caur saviem mācekļiem, kuri atrodas smalkajā pasaulē. Tāpat šie mediji nav pakļauti noteiktai disciplīnai, kurai pakļauti pieņemtie mācekļi. Galvenā neapšaubāmā Skolotāja tuvuma pazīme būs nerimstoša dotās Mācības okeāna saņemšana, pilnīgi apzinoties tās Avotu, plaša celtnieciska darbība, norādījumu saņemšana, nākotnes un noteiktu termiņu zināšana, un, protams, mācekļa raksturs un dzīves veids.

Tāpat arī dižais likums – “kad skolnieks garīgi nobriedis, Skolotājs nenokavēsies” – daudziem nav saprotams. Gandrīz neviens nepadomā, vai šai mācekļa gatavībai nevajag ietvert sevī noteiktas īpašības un apstākļus? Es jau rakstīju par to, atkārtāju vēlreiz arī Jums ar papildinājumiem.

Ja mācekļa uzņemšanas jautājumā karma spēlē galveno lomu. Tieši sakarā ar mācekļību labi jāpārdomā karmas likumi un jāapskata tie vispusīgi. Tā cilvēks, kurš apgrūtināts ar smagu karmu, nevar kļūt par izredzētu mācekli. Tikai tie, kuru Zemes karma tuvojas noslēgumam, var tikt pieņemti par tuvākiem mācekļiem. Niecīgs ir to skaits, kuri apzinās un spēj saprast, kādu šausmīgu smagumu sev uzkrāj Skolotājs, pieņemdam skolnieku. Tādēļ Dižie Valdoņi, kas stāv Nemainīgajā Sardzē, kas virza pasaules norises, lai noturētu pasaules līdzsvaru, un kuri vada gigantiskas kosmiskas kaujas, var tuvināt tikai tos, kuru karma tuvojas beigām, par kuriem Viņi vairs nešaubās, kas izgājuši un šķīstījušies caur daudziem ugunīgiem pārbaudījumiem un šajā dzīvē no jauna izpauduši savu gatavību, padevību un pašuzpurēšanos ne labklājības apstākļos, bet gan bezdibeņa malā. Tieši tos, kuriem augstākie garīgie centri ne tikai atvērti, bet jau padoti ugunīgai pārveidošanai. No tā arī izriet niecīgais, tuvāko mācekļu skaits.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

4.nodaļa: Skolotājs un māceklis.

Jūs jautāsiet – kāds ir tas smagums, kas jānes Skolotājam? Teikšu – tas ir šausmīgs un, nezinot okultos likumus, nav iespējams pat iedomāties visu šī sasprindzinājuma apjomu. Pieņemot mācekli, Skolotājs izveido ar viņu neredzamu, bet dabīgu saiti, uzņem mācekli savā apziņā, tas ir, no šī mirkļa Skolotājs zina visu, kas notiek ar skolnieku jebkurā brīdī, var zināt katru viņa pat garāmslīdošu domu un attiecīgi to virzīt. Tādēļ var saprast, cik smagas, cik neciešamas augstajai Skolotāja apziņai var būt disharmoniskās vibrācijas, ko rada mācekļa neattīrītā domāšana, cik nepieļaujamās pie tādas ciešas svētas saites ar Skolotāju ir mācekļa neizdzīvotās iekāres. Katra disharmoniska vibrācija pārrauj sakaru strāvu un pie atkārtošanās var to pilnīgi pārraut. Bet katra pavediena apraušana okulti ir abpusēji ļoti sāpīga un rada savas sekas. Protams, šis sāpīgums Skolotājam izpaužas pilnīgi citā nozīmē nekā Skolniekam. Bet tā ir tikai viena grūtību daļa, par otru pašlaik nenākas runāt. Lūk, kādēļ mācekļu pieņemšana tiek izdarīta ar vislielāko rūpību un tā ir visdziļākā privilēģija.

Māceklim, no viņa mācekļības atzīšanas brīža, sākas pilnīgi jauna un arī nekāda vieglā dzīve briesmīgā iekšējā un ārējā sprieguma dēļ. Šajā spriegumā atmosfēras ne tikai visas viņa snaudošās enerģijas, tās daļēji pamodušās sagatavošanās laikā, bet iestājas paātrināta to attīstība un transmutācija. Uz viņu tiek virzīta vesela neredzama, bet varenu staru baterija, kura, atkarībā no skolnieka tiekšanās pieauguma un viņa apziņas paplašināšanās un visa viņa organisma izsmalcināšanās pakāpes arvien vairāk un vairāk pastiprinās un savās īpašībās dažādojas, un visas tās virzītas uz vienu mērķi un tas ir – uz iekšējā cilvēka pārveidošanu un viņa triju ķermeņu izsmalcināšanu un izšķiršanu patstāvīgai darbībai attiecīgajos plānos. Liels ir mācekļa sasprindzinājums, un, protams, viņa fiziskie spēki uz laiku kļūst vājāki un viņam jāpieturas pie sevišķa režīma, neatraujoties no dzīves. Atrašanās ievērojamā augstumā, tīra prāna un daļēja izolēšanās, - šī režīma nepieciešamie noteikumi. Protams, visi šie stari var tikt uztverti tikai pie augstas mācekļa traukšanās pakāpes. Visā vajadzīga mijiedarbība, atbilstība vai saskaņotība.

Šo saskaņotību Lielie Skolotāji atrod tā saucamajos izredzētajos mācekļos. Tā mēs saucam tos, kas bijuši mācekļi vai bijuši saistīti padevības un mīlestības saitēm ar Augstākiem Gariem jau savās iepriekšējās dzīvēs. Tāds māceklis šai savā iemiesojumā jau no dzimšanas atrodas zem Skolotāja augstās novērošanas, pašus dzimšanas apstākļus noteic Skolotājs un viņa nepieciešamās spējas izpaužas atbilstoši viņa nozīmētai misijai. Tāds māceklis nes pilnu kausu un jau no agras bērnības pazīst Skolotāju, pazīst Viņa Tēlu, tādēļ tādi gari nevar vairs novirzīties un viņu dzīves notikumi kā neapturama straume nes vispirms uz nozīmētiem krastiem. Tādēļ, lai svētīta to karma, kuri savās agrākajās dzīvēs ir saistījušies ar padevības un mīlestības saitēm kaut vai ar Vienu no Augstajiem Gariem, vai ar Viņu tuvākajiem mācekļiem, jo tāda karma ir visīsākais ceļš uz nozīmēto mērķi. Lūk, kādēļ tik svēta ir Hierarhijas Ķēde. Tādēļ arī pašreizējā dzīvē vajag izpaust šo mīlestību un padevību, kas ir pirmie noteikumi ceļā uz tuvošanos. Otrais noteikums ir tiekšanās un gatavība uzpurēties, kalpojot vispārības labumam, jo neviens netiks tuvināts, ja viņš domā smelt zināšanas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

4.nodaļa: Skolotājs un māceklis.

tikai savas personas pacelšanai, tāds ceļš ir melnā maga ceļš. Kad pašai izlēdzīga tiekšanās nostiprināsies sirdī, kļūs par otru dabu, tad Mācības piemērošana sev un katrai savas dzīves dienai kļūs par prieku, un tad augšupeja vai svētā mērķa sasniegšana ir neapšaubāma. Bet vajag sev pajautāt un dot atbildi visā patiesīgumā, vai patiešām ir tāda ugunīga tiekšanās un pašuzpurēšanās, vai mūsu būtības dziļumos neslēptas egoistiskās vēlēšanās sasniegt lielas zināšanas vispirms saviem patīgiem mērķiem? Tādas apslēptas vēlēšanās vismazākās pazīmes kļūst par vislielāko šķērslī garīgas augšupejas ceļā. Panākumiem nepieciešama izpratne, un pašatsacīšanās varoņdarba uzņemšanās un veikšana dzīvē.

Par varoņdarba veikšanas jēdzienu, kā nepieciešamo priekšnoteikumu, nākas nopietni padomāt. Visu varoņdarbam nepieciešamo īpašību dziļa, vispusīga, pārdomāta noskaidrošana ir sevišķi svarīga. Tādēļ derīgi no Mācības grāmatām izrakstīt visas nepieciešamās īpašības, kas tajās uzskaitītas, kā arī visas tās īpašības, kas traucē augšupeju. Patiesi, par visu grūtāk cilvēkam uztvert, ka, gatavojoties mācekļa gaitām, ar tām saistīto garīgo sasniegumu pamatā atrodas sekošana Augstajam Ideālam un visa mūsu rakstura, visa mūsu jūtu ugunīgā šķīstīšana.

Minēšu lappusi, kuru tikko kā aizsūtīju kādam korespondentam: "Cilvēkiem daudz vieglāk atteikties no dažām pārmērībām, un, neapgrūtinot savu domāšanu, mehāniski skaitīt pranajamu nekā apvaldīt kaut vienu savu ieradumu, kas kā klupšanas akmens guļ garīgās augšupejas ceļā. Bet kā jau teikts, visam mehāniskajam, kas skar tikai ārējo cilvēku, nav vērtības un tas nevar pārveidot iekšējo cilvēku, kura pārveidošanās ir visu patiesu Mācību īstais mērķis. Tādēļ ļoti nepieciešami iegaumēt, ka visi Lielie Skolotāji rūpējas un ņem vērā tikai iekšējo cilvēku, kura sfēra atrodas domu pasaulē. Tādēļ nevienam augstam Radžam vai Agni Jogam nav vajadzības ne pēc kādiem mehāniskiem vai fiziskiem vingrinājumiem. Vienīgā koncentrācija, ko viņi pieļauj, ir koncentrēšanās uz izvēlēto Augstāko Ideālu, neatlaidīgā un nerimstošā trauksmē pacelties līdz Viņam. Un tāda koncentrācija turpinās nepārtraukti; lai ko darītu tāds joga vai māceklis, viņa domas neatkāpjoties turas pie viņa Ideāla, viss notiek viņa izvēlētajā Tēla vārdā. Viņš pastāvīgi jūt savā sirdī mīlestību un šī Tēla klātbūtni. Lūgšana, ko skaita māceklis, ir tieši šī nerimstošā viņa sirds trauksšanās un stāvēšana Izvēlētajā Tēla priekšā. Kad tāda klātbūtnes izjūta radusies, kad novērojamais gars cieši pieķēries izvēlētajam Tēlam, ka nevar būt nekādas novirzīšanās, tad arī ir izpausta gatavība, un Skolotājs nekavēsies.

Tāpat katram, kurš uzsāk mācekļa gaitas, bet nevis vienkārši grāmatu okultismu studējošam, pilnīgi nepieciešami savos sirds dziļumos izšķirties, kurš no Brālības Skolotājiem viņam tuvāks un pēc tam atdot sevi pilnīgi bez jebkādiem ierobežojumiem un noteikumiem šai augstajai Vadībai. Iespējams, ka tāds iesācējs ne tik drīz sadzirdēs, vai tik ātri saņems ziņu no viņa izvēlētajā Lielā Skolotāja. Bet viņam nevajag krist izmisumā, viņam jāatrod sevī visa pacietība, visa vīrišķība un, neskatoties uz lielā Skolotāja pilnīgu klusēšanu, jāturpina tiekties un strādāt pie savas pilnveidošanās, pieliekot savas spējas vispārības labumam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

4.nodaļa: Skolotājs un māceklis.

Diemžēl nav reti gadījumi, kad cilvēks ar savu vēlēšanos pēc ātrākas augšupejas un vēl lielākām zināšanām, metas citu Mācību un citu Skolotāju meklējumos un, sevi sadalot, zaudē savu vietu uz augšupejas kāpnēm.